Год. XXXIV — Варна, 27 Юлий 1929 г. — Брой 209

Абонаментъ:
година . . 55 лв
6 месеци . 30 лв.

Обявления:
Официални по 2 лв. на квадр. сант.; търговски по споразумѣние

ВАРНЕНСКИ ОБЩИНСКИ ВЕСТНИКЪ

ИЗДАВА ВАРНЕНСКАТА ГРАДСКА ОБЩИНА
ИЗЛИЗА ВСѢКИ ПЕТЪКЪ.

Всичко, що се отнася до вестника, да се изпраща до кметството — Варна

Редакцията ул. „Царь Бориса“, Бабаджовото здание II-ия етажъ.

Броя 1 левъ.

Бюджета *Следъ нѣколко дни общинския съветъ ще започне да разглежда бюджета на общината за 1929—930 финансова година.*

Безспорно, разглеждането и приемането на бюджета е най-важната и сѫществена работа на единъ общински съветъ.

Въ бюджета на общината се предвиждатъ всички мероприятия, които трѣбва да се извършатъ презъ годината; въ него се опредѣлятъ таксить и бериитѣ, които гражданството ще плаща на общината — съ една дума бюджета е лоста, който движи общинската политика.

Миналата година бюджета на общината приключи съ приходъ и разходъ 64 милиона лева.

Кредититѣ за нѣкои мероприятия се указаха крайно недостатъчни, на което единствено се дължи и тѣхното нереализиране въ тази форма въ която се предвиждаше да се реализиратъ първоначално.

Тази година бюджета се внася въ съвета, всестранно проученъ и въ него всичко е предвидено съ оглед на една по широка стопанска и културна дейность. Онова, което прави впечатление е че въ своятъ бѫдаща стопанска дейность общината си поставя за главна цель да осигури прехраната на града. Този проектъ може само да радва гражданството, защото примѣра отъ миналата година е поразителенъ Ние нѣма да се повръщаме на него, а а само ще отбележимъ: когато цената на зърненитѣ храни се покачваше силно и общината пусна своитѣ храни и по този начинъ цѣлъ месецъ можа да задържи цената на хлѣба. По него време варненското гражданство ядеше хлѣба най ефтено отъ всички други градове въ царството.

Тази година общината трѣбва да закупи не 800 тона, колкото закупи миналата година, а много повече, ако иска да осигури прехраната на града и най главното да държи въ респектъ цената на хлѣба.

Доставка на жито за населението

Докладъ отъ комисарството по прехраната при Варненската община до общинския съветъ на сѫщата.

Миналата година по решението на почитаемия съветъ, протоколъ № 41/526 отъ 31 августъ, на комисарството се възложи покупката на жита за осигуряване прехраната на града и главно за борба съ спекулата. Решението на съвета гласѣше, че се разрешава на комисарството по прехраната да използува единъ варантенъ кредитъ до 6 мил лева отъ Варненската популярна банка, като хранитѣ се закупуватъ чрезъ стоковата борса. Даваше се право на сѫщото да потърси и използува кредити и отъ други банки.

Варненската популярна банка отпусна само 4,000,000 лв. кредитъ при условие 12 % годишна лихва, 15% маркъ при месечно приключване на с/ката съ 1/4 % комисиона на тримесечие и пр. Договора съ банката се сключи отъ 10 септемврий 1928 г. Наехме една магазия (№ 6 а) отъ тази на Интернационалната банка за 6 месеца по 125 лв на кв. метръ.

Покупката на житата започна на 11 септемврий м. г. и следва съ голѣми предпазливости до декемврий с. год Ръководенъ принципъ при покупката на житата беше:

1) Да се правятъ покупкитѣ така, че да не предизвикатъ покачването на цѣнитѣ;

2) Да се купуватъ по възможность аливрета, за да се печели време за плащане стойностьта на житото;

3) Да се купуватъ само добри и сравнително чисти жита, които да могатъ да се продаватъ лесно на пазаря, ако сѫщия се паводни съ жита, и ценитѣ спаднатъ и пр.

Всички тия пожелания бидоха изпълнени и то доста успѣшно Нито веднажъ не причинихме ненужно оживление на борсата и не причинихме повишение на цѣнитѣ. Закупиха се само чисти жита и когато следъ лопатиране анализирахме магазията, намѣрихме, че житото има 78 кгр хектолитрово тегло съ 10·400 % ржжь и 2% чужди примѣси. При продажбата получихме тегло надъ 78, ржжъ 8·5 и чужди примѣси подъ 2%, което дойде да потвърди както анализа следъ лопатирането, тъй и срѣдния аритметиченъ анализъ отъ анализитѣ при отдѣлнитѣ покупки. Покупкитѣ се извършиха чрезъ синдиката на стоковата борса, който визираше всички бордера за сдѣлкитѣ.

Всичко се купиха:

673,869 гкр. жито за лева		4.160.872
По сѫщото станаха следнитѣ разноски:		
а) Лихви, комисиона	277,971 лв	
б) Наемъ на магазията	75,046 лв.	
в) Надници на магазинеритѣ	47,220 лв.	
г) Разтоварване, маневра	36,423 лв.	
д) Борсовъ куртажъ и анализъ	20,656 лв.	
е) Товарене вагонитѣ	28,804 лв.	
ж) Застраховки	19,026 лв.	
з) Лопатиране	4 040 лв.	
и) Разни	530 лв.	509.716
Или всичко струваше лева		4,670,583
Насреща продадохме:		
а) 300,000 кгр по 6 75 лв		
б) 210,000 кгр. по 7 20 лв		
в) 167,329 кгр. по 7·40 лв. всичко за лева		4,780,397
или всичко 677·329 кгр. печалба всичко за лева		109,809

Въ резултатъ следъ продажбата на житото, вмѣсто да се окаже нѣкаква липса, както често се случва при общественитѣ сдѣлки, ние получихме единъ излишекъ отъ 3,470 кгр., като реализирахме и амортизацията на закупения за житарията инвентаръ, а именно: рогозки, чували, дъски, дециималъ и пр Благодарение на взетитѣ мѣрки, житото се опази отъ всѣкаква повреда и нито единъ кгр. не се изгуби въ измокряне, спарване и пр

Ценитѣ на житото прекараха редици чувствителни колебания и често имаше спадания на сѫщитѣ до размѣръ, който би причинилъ загуба при ликвидиране съ житото.

Комисарството биваше често подканвано да продаде житата си още преди края на февруарий т г., за да не изгуби отъ сѫщитѣ, обаче то държеше да дочака пролѣтьта, отъ месецъ априлъ насетне, когато обикновено настѫпва повишение на ценитѣ. На 3 априлъ н. г. се свика една комисия, въ която взе участие председателя на Стоковата борса, директора на Варнен. популярна банка, директора на земледѣлската катедра и единъ мелничаръ, която, вземайки поводъ отъ признацитѣ на повишението ценитѣ на житата, изказа мнение да се пустне часть отъ житото за да повлияе на пазаря.

На 10 априлъ се даде първата партида жито на мелничаритѣ, които се ангажираха да докаратъ тукъ всичкото типово брашно (№ 67%) и да го продаватъ на хлѣбаритѣ по нормираната отъ насъ до тогава цена, именно лв. 8 — за кгр. брашно франко Варна.

Втората и третата партида се продадоха при малко по затегнатъ пазаръ и трѣбваше да повишимъ ценитѣ на житото съ малко, като задържахме и повишението цената на хлѣба, докато въ другитѣ ценитѣ бѣха отишли много напредъ — често съ 80 ст. до 1 лв. на кгр.

Пущането на житото на пазаря съвпадна съ една силна тенденция къмъ понижение на ценитѣ на сѫщото, особено тази на брашната, понеже имаше едно голѣмо търсене на брашно за вѫтрешностьта. Наскоро следъ привършване на комисарското жито ценитѣ запазиха достигнатия максимумъ и следъ това започна спадането имъ, тъй че житото изпълни предназначението, за което бѣше закупено. Това може да бѫде, разбира се, резултатъ на случая, защото ценитѣ варираръ по причини независещи отъ волята на никого, но тъкмо затова може би поради тази неизвестность за положението на пазаря на житото на пролѣть, за бедствията, които могатъ да попречатъ или даже да спратъ временно превоза на житата до Варна и др. се налага общината да вземе мѣрки да се запаси съ извѣстно количество жито, което не бива да бѫде помалко отъ 1,500 тона.

Тази година сме при много по-лоши условия отъ миналата, защото житата въ нашия районъ сѫ почти измръзнали, и ние ще останемъ да се продоволстваме изключително съ жита отъ малко или много отдалечени центрове на Варна, и това ни излага както на голѣми колебаиия на ценитѣ тъй и на риска да останемъ безъ брашна при продължителни заснѣжавания или наводненія на желѣзопѫтнитѣ линии, поради стачки и пр.

Ако почитаемия съветъ намѣри за нужно да реши щото и тази година да купуваме жита, необходимо е да ни се разреши да сключимъ единъ или нѣколко заема въ размѣръ наймалко на 10,000,000 лв, като вотира и 1,500,000 лв оборотенъ кредитъ на 15% маркъ, които сме длъжни да внесемъ по варентната с/ка и то до като се ликвидира окончателно дълга ни.

Заповѣдь № 4

гр Варна, 10 юлий 1929 г.

На основание решението на Общинския Хигиеничен Съветъ отъ 5 юний т. год., въ свръзка съ чл. 67 отъ Закона за народното здраве,

ЗАПОВѢДВАМЪ:

1. Печенето на кебапчета, дробчета, пържене на риба, приготовляването на мекици и др. подобни, абсолютно забранявамъ да става на открити мѣста, като площади, улици, пазари и др.

2. Забранявамъ излагането за продань на съестни продукти по пазаря, които се консумиратъ направо, като сирене, отвара, кашкавалъ, мармаладъ и др., ако тѣ не сѫ изложени по начинъ, който ги предпазва отъ замърсяване.

3. Опредѣленитѣ мѣста за спиране на файтонитѣ и градскитѣ търговски коля, да се поддържатъ чисто отъ самитѣ колари, като ежедневно се почистватъ и събраната сметь се прибира въ поставенитѣ за цельта общински сметни сандъци. При хранене на конетѣ фуража да се слага изключително въ торби.

4. Опредѣленитѣ мѣста за спиране на селскитѣ коля въ пазаренъ день (понедѣлникъ) да се почистватъ още сѫщиятъ день отъ самитѣ наемателя на околнитѣ ханища и локали.

На нарушителитѣ ще се съставятъ актове и ще се глобяватъ съгласно чл. 423 отъ Закона за народното здраве.

Изпълнението на настоящата заповѣдь възлагамъ на санитарнитѣ и общински власти и полицейски органи.

Препись отъ настоящата заповѣдь се изпраща на г-нъ Варненския Окрѫженъ Управитель и г. Градоначалника за сведение и съдействие.

Начал. на общ. санит. служба:
Д-ръ П. Видовъ.

Л. К. Бочевъ

НАДДАВАНИЯ СЛЕДЪ ТЪРГА

Държавнитѣ учреждения, включително и държавнитѣ банки (чл. 109 отъ З. Б О. П.), окржжията, общинитѣ и общественитѣ учреждения, предвидени въ чл. 195 отъ закона за бюджета, отчетностьта и предприятията, сж задлъжени да извършватъ предприятията си (чл. 108) по начина, предвиденъ въ сжщия законъ. По общо начало този начинъ е търгътъ. Неговата процедура е сложна и тържествена и се приключва съ провъзгласяване на предприемача и възлагане на търга, документирано съ търженъ протоколъ (чл. 135), който се съставя и подписва още въ самото заседание отъ цѣлия съставъ на комисията (чл. 136).

Всички следващи действия, извършени отъ когото и да било, сж следтържни. Тѣ сж посочени въ чл 140 и 141 и свършватъ съ утвърждаване или неутвърждаиане на търга отъ съответнитѣ компетентни по з. б. о. п. органи. До тогава, обаче, често се случва заинтересувани лица, участвували или не въ търга, да предлагатъ по-благоприятни цени — обикновено съ разлика 5% отъ получениѣ. Това става поради погрѣшна аналогия, прокарвана между търговетѣ, произвеждани възъ основа на З. Б. О. П. и публичнитѣ продажби, вършени отъ сждиитѣ изпълнители, съгласно закона за гражданското сждопроизводство, споредъ чл. 1025 на който, ако въ продължение на 24 ч. отъ присжждането се яви нѣкой и наддаде 5%, проданьта се възобновява и продължава на следующия подиръ това присжственъ день, часа до 5 следъ пладне, подиръ изминаването на който срокъ имотътъ се присжжда окончателно върху оногова, който е далъ най-голѣмата цена. Постановленията на З. Б. О. П., обаче, не позволяватъ това; тѣ сж тъкмо въ обратната смисъль. Споредъ чл. 134 предложение при тайна конкуренция и документи за участие въ търга — при явна, подадени следъ опредѣления за приемането имъ часъ, не се приематъ. А чл. 346 отъ правилника за приложение на З Б. О. П. е още по-категоричень и ясенъ; той гласи: „не се приематъ, съгласно чл. 134 отъ З. Б. О. П, предложения, додадени отъ когото и да е: било до тържната комисия, било до съответния министъръ, следъ опредѣления за приемането имъ часъ, дори и когато съ тѣхъ се предлагатъ цени по-износни отъ редовно предложенитѣ на търга.“

При тия категорични постановления не е възможно да се счита, че следъ закриване на търга може да бждатъ предлагани цени и да се възлагатъ предприятия на такива предложители. Измѣнение добития на търга резултатъ не се допуща въ никой случай. Противното би унищожило смисъла на закона—да се привлѣкатъ всички желающи да конкуриратъ и се добие възможната най-благоприятна цена, защото това би станало, само ако конкурентитѣ сж гарантирани, че следъ като търга бжде възложенъ върху предложилия най-износни условия, нѣма да се яви отпосле другъ нѣкой, комуто, следъ като сж извѣстни тѣзи условия, предложи по-благоприятни такива, и предприятието се възложи нему, или търгътъ не се утвърди и се прибегне до новъ. Това би имало за резултатъ — мнозина желающи да извършатъ предприятието да не се явятъ на търгътъ, а да чакатъ резултатътъ му и въ зависимость отъ него да подаватъ заявления съ по-износни условия, което, знаейки се отъ явилитѣ се конкуренти, ще имъ въздействува да се държатъ резервирано, и по този начинъ търгътъ ще се обърне на пробна инстанция за спекули и играчка въ ржцетѣ на предприемачитѣ.

Възлагането търгътъ по така направено предложение е невъзможно отъ гледище на З. Б. О. П. и поради тази причина, че ролята на органитѣ, които утвърждаватъ търгове е точно и строго опредѣлена въ закона. Тѣ могатъ да се произнасятъ само „утвърждаватъ“ или „неутвърждаватъ“, безъ да иматъ право да приематъ и разглеждатъ предложения, което е работа изключително на тържната комисия, която заседава на опредѣлено мѣсто, въ опредѣленъ часъ предварително оповестенъ по надлежния редъ и въ своя пъленъ съставъ (*чл. чл. 122 ал. последна*, 123, 117, 111, 112 отъ З. Б. О. П.). Въ противенъ случай тѣ биха си присвоили нейнитѣ права и биха влѣзли въ нейната роля— нѣщо, *което по закона е изключено.*

Утвърждението на търгътъ върху такъвъ предложитель е и актъ подлежащъ на атакуване предъ сждилищата, съгласно закона за административното правосждие (чл. чл. 10 и 16), отъ страна на тоя конкурентъ, който е предложилъ редовно на търга най-износна цена, а последствията отъ отмѣнението му се изразяватъ въ правото на сжщия да дири вреди и загуби предъ общитѣ сждилища по обикновенъ исковъ редъ, ако предприятието е изпълнено или започнато отъ оногова, върху когото незаконно е възложено или утвърдено и не е възможно да се даде на онеправдания. Противното, както Върх. Кас. сждъ съ решението си № 85 (351) се изразява, би значило, че органитѣ на коя да е власть незаконно могатъ да утвърждаватъ търговетѣ и никога да не се прилагатъ наредбитѣ на законодателя за публичнитѣ търгове.

Тази категоричность, обаче, не може да сжществува и за неутвърждаване на търгътъ поради такива заявления, защото правото на утвърждаващитѣ органи е въ тѣхната дискреционна власть и тѣ могатъ да ги утвърдятъ или не по свои съображения, дори въпрѣки мнението на началника на службата (чл. 141 ал. III отъ З. Б О. П.).

Въ такива случаи, обаче, за да бждатъ донѣгде запазени интереситѣ на учреждението, нуждно е винаги такова предложение да бжде придружено съ залогъ и декларация, че ако търга не бжде утвърденъ, предложительтъ се задлъжава да се яви на новия търгъ и да подържа така предложената цена. като за обезпечение на учреждението да служи приложения къмъ сжщата декларация залогъ, който то въ противенъ случай да има право безъ сждебна намѣса да конфискува. Такова задлъжение Върх. Адм, сждъ. съ решение № 322 отъ XII 1928 г. приема, че може да служи за приложение на чл. 131 отъ З. Б О. П. отнасящъ се до отнемане правата за участие въ търга.

Този начинъ на добиване по-износни условия, обаче, може да бжде много лесно компрометиранъ, ако на новия търгъ предложительтъ не се яви или не подържа тази цена и остане да му се конфискува залогътъ, който е обикновено въ размѣръ 10% върху предлаганата цена, или да му се отнематъ правата за участие въ търга, което е не всѣкога ефикасно, а за сметка на това учреждението може да изгуби твърде много отъ разликата, която далечь може да надминава залога и която е възможно въ такъвъ случай да се получи между двата търга. Разлика, която не може да се събере отъ неподържалия предложението си конкурентъ и която учреждението ще понесе. Такала недобросъвестность практиката не веднажъ е зарегистрирала и за да се парирятъ пакостнитѣ й последици, нуждно е, въ случай, че се възприеме такава практика, да се действува внимателно.

Този рискъ би се избѣгналъ, ако неутвърждаването става не само възъ основа на такова предложение, но и на обективни условия, които даватъ основание да се предполага единъ по благоприятенъ резултатъ при новъ търгъ.

Тѣзи сж случаитѣ, които практиката изтъква при утвърждаване или неутвърждаване търгове поради подаване предложения следъ търга и които водятъ къмъ морална и материална отговорность компетентнитѣ органи.

НОВИЯ ЗАКОНЪ
за военния данъкъ.

Въ брой 68 на Държавенъ вестникъ отъ 26 юний т. г. е публикуванъ следния новъ законъ за измѣнение и допълнение закона за военния данъкъ.

§ 1. Въ чл. първи — числото 21 се замѣня съ 20.

§ 2. Буква „б“ на чл. 2 се измѣни така: б) лицата, които, вследствие на физически и умствени недостатъци, сж неспособни да изкаратъ прехраната си.

§ 3. Чл. 3 се измѣня така:

Чл. 3. Военниятъ данъкъ се подраздѣля на 15 разреда, как то следва:

1	разредъ	48000 лв.;
2	„	36000 лв.;
3	„	24000 лв.;
4	„	20000 лв.;
5	„	16000 лв.;
6	„	12000 лв;
7	„	10000 лв;
8	„	8000 лв.;
9	„	6000 лв.;
10	„	4000 лв.;
11	„	3000 лв.;
12	„	2500 лв;
13	„	2000 лв.;
14	„	1500 лв;
15	„	1000 лв.

Причисляването къмъ съставения разредъ се извършва, така: къмъ една основна сума отъ 1000 лв. се прибави една допълнителна такава въ размѣръ:

а) за първия синъ — два пжти сбора отъ всички прѣки данъци, наложени въ полза на държавата, безъ военния, съ които сж обложени облагаемиятъ, родителитѣ му и жена му

б) За втория синъ — сбора отъ сжщитѣ прѣки данъци, съ които сж обложени сжщитѣ лица

Ако сумата, която се получи, спада между два разреда, младежа се облага по по-низкия разредъ.

При повече отъ двама синове, ако не е служилъ въ войската нито единъ, първиятъ се облага по буква „а“, а всичкитѣ останали се облагатъ по буква „б“; ако единъ отъ братята е служилъ въ войската, втория се облага по буква „б“, а останалитѣ се освобождаватъ; ако двамата отъ братята сж служили въ войската, било че сж живи или починали, всичкитѣ останали се освобождаватъ отъ воененъ данъкъ.

При опредѣляне военния данъкъ на синове на индустриалци се взема подъ внимание целия размѣръ на данъка върху занятието имъ, а на *ония* които иматъ доходи необложени отъ преки данъци по декларация или доходи освободени по специаени закои отъ прѣки данъци, военниятъ данъкъ опредѣля облагателна комисия по събрани сведения и външни признаци, като комисията изчислява следуемия се данъкъ върху тия доходи, който данъкъ служи само за база при облагането съ воененъ данъкъ.

Ония младежи, които сж намѣрени годни за военна служба и сж поискали да постжпятъ на такава, но поради липса на ваканция, не сж били приети, както и ония, които сж негодни за военна служба, поради физическа недоразвитость или тѣлесни и умствени недостатъци, не сж годни да си изкарватъ прехраната, плащатъ воененъ данъкъ въ размѣръ $^1/_5$ (една пета) отъ предвидения за съответния разредъ.

§ 4. Чл 4 се измѣня така:

Чл. 4. Синоветѣ на вдовицитѣ отъ войнитѣ и на всички инвалиди съ изгубена работоспособность повече отъ 50%, се причисляватъ къмъ най-долния разредъ, предвиденъ въ чл. 3.

§ 5. Чл. 5 се измѣня така:

Чл. 5. Военниятъ данъкъ се плаща ежегодно въ продължение на 6 години, опредѣлянъ за тригодишни периоди. Ако нѣкои отъ прекитѣ данъци за годината, презъ която става опредѣлянето му, не сж окончателно опредѣлени, взематъ се за основа ония отъ предшествуващата година, които сж опредѣлени.

Облагането съ воененъ данъкъ се отлага:

1) до навършване 23 годишна възрасть на младежи, следващи средни училища.

2) до навършване 26 годишна възрасть — на следващи въ висши училища,

3) за годината презъ която младежитѣ отбиватъ редовната си трудова повинность повече отъ три месеца;

4) за годинитѣ, презъ които излежаватъ затворъ по присжда повече отъ една година.

Младежитѣ, които сж отбили държавна безплатна задлъжителна служба непрекжснато най-малко четири месеци, плащатъ воененъ данъкъ въ продължение на 4 години; откупилитѣ се плащатъ воененъ данъкъ на общо основание Това се отнася само за ония младежи, които следва да постжпятъ на такава служба, или се откупятъ отъ нея следъ 31 декемврий 1929 г.

§ 6. Чл. 7 се измѣня така:

Чл. 7. Родителитѣ и съпругата на облагаемия съ воененъ данъкъ отговарятъ солидарно съ обложения за изплащането на военния данъкъ.

§ 7 Чл. 9 се измѣня така:

Чл 9 Всѣка година отъ 1 до 31 януарий общин. кметове сж длъжни да съставятъ списъкъ на всички младежи отъ общината, които навършватъ 20 годишна възрасть до 31 декемврий с. година. Тия списъци се обявяватъ въ кметството отъ 1 II до 1 III, следъ което се изпращатъ на данъчния началникъ до 10 III сжщата година.

За неизпълнението на този членъ общинскитѣ кметове подлежатъ на наказание съ глоба отъ 1000 до 5000 лева, наложена отъ данъчния началникъ съ постановление, което може да бжде обжалвано предъ общитѣ сждилища по редъ, установенъ съ закона за углавното сждопроизводство

§ 8. Чл. 10 се измѣня така.

Чл. 10. Като получи списъ, цитѣ отъ общинскитѣ кметове: данъчния началникъ ги предава веднага на данъчнитѣ агенти за провѣрка по съответнитѣ книги на общинитѣ и да нанесатъ въ тѣхъ прѣкитѣ данъци, които служатъ за основа при опредѣлянето на военниятъ данъкъ. Ако нѣкои преки данъци не сж окончателно опредѣлени, взема се предъ видъ размѣра имъ отъ предшествуващата година, за която сж опредѣлени. Данъчнитѣ агенти трѣбва да върнатъ на данъчния началникъ списъцитѣ, провѣрени и попълнени, най-късно до 1 VIII с. г., следъ което данъчния началникъ предава списъцитѣ на облагателната комисия

§ 9. Чл. 11 се измѣня така:

Чл. 11 Опредѣлянето на военния данъкъ се извършва отъ комисия въ съставъ: представитель на Министерството на финансиитѣ и представитель на Министерството на войната и кмета или помощника му на общината, отъ която сж младежитѣ.

Младежитѣ, вписани въ списъцитѣ, сж длъжни да се явятъ лично предъ облагателната комисия, когато заседава, за да имъ опредѣли военния данъкъ. Опредѣленияття воененъ данъкъ се съобщава на явилитѣ се младежи срещу подписъ, а на неявилитѣ се съобщава писменно на самитѣ тѣхъ или на едно отъ лицата посочени въ чл. 7 отъ настоящия законъ.

Ако нѣкои отъ обложенитѣ младежи сж недоволни отъ опредѣленияття имъ данъкъ, могатъ да го обжалватъ писменно въ срокъ отъ две недѣли, считанъ отъ дѣня на съобщението, предъ контролната комисия въ съставъ: представитель на Министерството на финансиитѣ, представитель на министерството на войната и кмета или помощника му на общината, гдето комисията заседава.

Жалбитѣ се подаватъ чрезъ съответния общински кметъ, който ги препраща по принадлежность.

Решенията на контролната комисия не подлежатъ на никакви обжалвания.

Неявилитѣ се предъ облагаемата комисия безъ уважителни причини се облагатъ съ воененъ данъкъ на общо основание и се накарватъ отъ мировия сждия съ глоба лично отъ 5000 до 10000 лв, която, ако не се внесе най-късно въ три месеци отъ деня на налагането й, се замѣнява съ затворъ отъ 6 месеци до 1 година.

Неявилитѣ се предъ първоначалната комисия младежи могатъ да представятъ документи предъ контролната комисия за оправдаване неявяването си, която комисия се произнася окончателно.

Протоколитѣ на първоначалната и контролната комисии съставляватъ пълно доказателство за констатирането въ тѣхъ неоправдателно неявяване на младежа, и съдържанието имъ може да бжде оборвано предъ мировия сждия само съ писмени доказателства.

Облагателната и контролната комисии действуватъ по разписание, съставено съ огледъ да бждатъ обложени до края на годината всички младежи и да бждатъ разгледани всички постжпили обжалвания.

§ 10 Чл. 12 се измѣня така:

Чл. 12. Опредѣленияття данъкъ се плаща най-късно до 25 октомврий на годината, за която е наложенъ.

Министърътъ на финанситѣ възлага събирането на военния данъкъ на бирницитѣ, които действуватъ по закона за събиране прѣкитѣ данъци.

§ 11. Чл. 15 се измѣня така:

За прилагането на този законъ Министерството на финанситѣ въ съгласие съ Министерството на войната ще изработи наред-

Ал. Периклиевъ.

ТЪРГОВСКОТО ОБРАЗОВАНИЕ

Специалнитѣ учебни заведения, за разлика отъ общообразователнитѣ, иматъ за своя прѣка цель да дадатъ на своитѣ питомци специализация въ даденъ бранш. Планътъ на работа у тия два типа училища е противоположенъ, поради естеството на целитѣ, за постигане на които тѣ сж създадени. Докато у еднитѣ интересътъ е отправенъ предимно къмъ общото, и всѣка изучавана дисциплина повече или по-малко се изучава въ нейнитѣ контури — сама за себе си, въ специалнитѣ училища изпуска се изпредъ видъ обзора върху цѣлата материялна култура, като се подбира една малка ограничена сфера подложена на детаилно разглеждане и изучаване. Методътъ на работа въ специалното у ще е индуктивния, защото по своето естество специалното образование е приложно и е въ прѣкъ досегъ съ стопанството. Отъ тукъ и естествения пжть на работа е по-скоро техниченъ, отколкото академиченъ. Всѣка норма за да се яви на ученика отъ училищнитѣ катедри трѣбва да бжде проведена презъ филтра на ежедневната практика. Нѣщо повече, въ специалнитѣ у ща не трѣбва да имаме онова шаблонно предаване на материята, а по възможность всичко да бжде сведено до активната семинарна работа. Цѣлото училище да бжде една голѣма лаборатория, а всѣки ученикъ-лаборантъ.

Частно за търговскитѣ училища можемъ да кажемъ, че общия сборъ отъ занятията трѣбва да изнася една закржглена и цѣлостна представа на типичното стопанско предприятие, аналогично съ тия отъ действителностьта. Ученика не трѣбва да бжде ограничаванъ само съ теоритичнитѣ, нормални и често пжти ненамиращи своето приложение въ живота положения. Цѣлата стопанска патология на днешния вѣкъ трѣбва да бжде добре извѣстна на питомцитѣ на училището. По тоя начинъ ученикътъ още отъ училището да бжде поставенъ въ една срѣда, оживявана отъ стопанскитѣ конюнктури на живота. Ако съ встжпването си въ училището той бжде въведенъ отъ своитѣ преподаватели въ центъра на едно инсценирано отъ тѣхъ предприятие, на което организатора, лостътъ и двигательтъ да бжде ученика, у него паралелно съ теоретическитѣ познанея, които ще придобие, ще се култивиратъ тактъ и творчески похватъ за работа въ стопанството. Изкуството на преподавателя въ такива учебни заведения ще е да съумѣе да комбинира тъй материала, подлежащъ за преподаване, щото да бжде изложенъ въ едно опитно поле.

Дисциплинитѣ — счетоводство, кореспонденция, търговско смѣтане, политич. аритметика, търговско знание, стокознание, търгов. география, търговско и морско право не трѣбва да се оформяватъ въ съзнанието на ученика всѣка една отдѣлно за себе си, а да образуватъ компактна и рационално разработена общность; — всѣка изучавана дисциплина трѣбва да дифузира въ сродната ней такава. Отъ друга страна пъкъ личностьта на ученика да стане центъръ и фокусъ на всѣко преподавано знание, като му се даде възможностьта да проследи всѣка изнесена сдѣлка въ всичкитѣ ѝ перипетии. Съ други думи, всѣка дисциплина, раздипляйки своитѣ положения да ги съпостави съ тия на сродницитѣ ней, които вкупомъ взети да представятъ едно общо цѣло, въ срѣдата на което да седи личностьта на ученика — деецъ.

Регистрирайки една счетоводна статия, напримѣръ, да се спроследи отъ ученика изчерпателно, като се види, какъ тя се отразява въ търгов. кореспонденция, смѣтането, знанието, географията и търгов. право. Предаването да върви верижно, а не обособено въ затворени сами за себе си системи; — общия сборъ отъ знания да се проследява не вертикално, а хоризонтално. Пжтя на запаметяването да е прагматиченъ, причиненъ (ако може тъй да се изразимъ), а не автоматиченъ. Необходимостьта отъ тая или оная норма не е да бжде преподавана първомъ, а следъ това да се изяснява нейната практическа необходимость, а обратно, ученика, работейки самъ, да почувствува нуждата отъ нея и по пжтя на личното творчество да я извика на животъ.

Мѣстото тукъ не ни дава възможностьта да се конкретизираме по всички въпроси, които се повдигатъ при тая система на преподаване. Като изпускаме съзнателно и въпроса, какъ ще примиримъ едно срѣдно специално търговско у ще, което претендира успоредно съ специалното образование да преследва и задачи отъ общообразователенъ характеръ, ше констатираме, че днешното търговско у-ще, е построено по прототипътъ на общообразователнитѣ учебни заведения и за това не може да даде напълно ориентирани дейци по специалностьта. За встжпващия въ живота възпитаникъ на училището практическата конюнктура на стопанството му е terra incognita.

За да имаме, обаче, единъ успѣшно проведенъ начинъ на преподаване по гореописания методъ, нуженъ е преди всичко специално подготвенъ персоналъ. Една отъ грѣшкитѣ на днешния типъ специални търгов. у ща е, че тѣ вербуватъ своитѣ учители отъ гимназиитѣ. По този начинъ безсъзнателно преподавателския персоналъ става проводникъ на едно академично предаване на материята. Преди всичко преподавателя въ такова у-ще трѣбва да е съ добре ориентиранъ усетъ, придобитъ отъ практиката на това поле, за което е нужно самъ да е билъ деецъ.

За реализиране на този типъ специално училище нужно е и творческа амбиция, и време, и срѣдства. То не може да дойде утре—но общата ржководна политика на специалнитѣ училища и въ частность на търговскитѣ трѣбва да бжде насочена къмъ тоя типъ у ще, за да може то да дава въ стопанството ни напълно подготвени и съ творчески замахъ пионери.

Печатница
Добри Тодоровъ

би и публично административенъ правилникъ.

§ 12 Прибавя се новъ чл 16.

Чл. 16. Младежитѣ, обложени до финансовата 1929/1930 год включително, на които облагателниятъ периодъ не е изтекълъ, плащатъ военния данъкъ по равмѣра на сжщата година.

Младежитѣ, на които облагането е отложено възъ основа на чл. 5, се облагатъ съ военъ данъкъ, съгласно чл. 3 отъ настоящия законъ, отъ годината, която следва оная, до която е било отложено облагането имъ.

ОБЩИНСКИ СЪВЕТЪ.

Редовна лятна сесия.

(Продължение отъ брой 208)

Стамболиевъ се обявява противъ, защото смѣта, че се правятъ излишни разходи. Той моли въ едно отъ заседанията да даде отчетъ за разходитѣ, които сж направени за арката, построена по случай 1000 годишнината отъ Симеона

Ст. Пешевъ. Смѣтамъ, че този въпросъ е много леко разрешенъ. Азъ не мога да разбера тия упреци, които се хвърлятъ къмъ организацията. Ако действително имаме добри дѣла въ нашата историч, тѣ сж създадени отъ юнашката организация. (Прекарания).

Хр. Мирски. Господинъ Стамболиевъ забравя, че най голѣма подкрепа на това дружество е давалъ тѣхниятъ водачъ г нъ Стамболийски.

Ст. Пешевъ прави предложение да се назначи комисия, която да се занимае съ този въпросъ

Д. Янакиевъ се обявява сжщо противъ. Ние ще бждемъ за даване помощь на всички дружества, които възпитаватъ физически трудовата младежь.

Кмета Н. Поповъ. Работата е много проста. Едно дружество, което ратува за физическото възпитание на нашата младежь, не заслужава такива упреци. Който удобрява предложението ми да се избере една комисия, която да проучи въпроса, да си вдигне ржката. Удобрява се. Мисля, че комисия отъ 3 души ще е достатъчна.

За такава бѣха назначени г г. Свраковъ и Борисъ Ганчевъ подъ председателството на пом. кмета Ал. Славовъ.

Пом. кмета Д. Ханджиевъ докладва нѣколко преписки за освобождаване на гаранции, за отпущане помощи и др.

Кмета Н. Поповъ Дневниятъ редъ не може да се изчерпи въ това заседание, и понеже времето е напреднало, вдигамъ заседанието за петъкъ

Петъкъ 5 VII 1929 г. 3 заседание.

Кмета Н. Поповъ Заседанието се открива.

Присжтствуватъ 30 общински съветници. Прочетени бѣха протоколитѣ отъ решение № 139.

Ав. Гачевъ. Питамъ постоянното присжтствие да ми каже, какво е направило съ решението на общ. съветъ да се протестира срещу министра на вжтрешнитѣ работи.

Другъ въпросъ: Питамъ постоянното присжтствие, намирали се при него една молба отъ 87 д обущари работници, които сж въ стачка отъ днесъ, и поставена ли е тя на дневенъ редъ.

Д-ръ Свраковъ. Въ едно отъ миналитѣ заседания азъ бѣхъ запитилъ, има ли пост. присжтствие желание да изплаща заплатитѣ на пенсионеритѣ. И ми се дадоха обяснения, че плащанията ставатъ редовно. Азъ моля да ми каже г кмета, настоява ли, че заплатитѣ се изплащатъ? Азъ имамъ сведения, че много хора не сж получили заплати.

г. Н. Стамболиевъ Моля г. кмета да ми съобщи, дали е въ доклада молбата на Мавроди Янковъ паракизиранъ, който моли да му се отпусне помощь

Ст. Пешевъ Моля г. кмета да ми отговори какъ стои въпроса съ уволняването на чиновницитѣ, които сж извършили злоупотрѣбление и сж осждени вече.

Второ — научавамъ се, че безпричинно е билъ уволненъ счетоводителя Пчеларовъ, преди да бжде предупреденъ. Азъ смѣтамъ, че този счетоводитель е необходимъ, защото за анкетата, която ще се прави, той ще бжде необходимъ, понеже познава добре работата.

Трето — отправилъ бѣхъ питане въ едно отъ миналитѣ заседания за назначаване стар ши общински лѣкарь. Моля да ми се отговори, кога ще бждемъ сезирани съ този въпросъ. Въпросътъ е много важенъ. Моля да се има предвидъ, въ едно отъ следващитѣ засадания да бжде сложено на дневенъ редъ.

Мирски. Предъ мене е една молба отъ жители, които живѣятъ на ул „Св. Марина" въ I уч. Тѣ се оплакватъ, че 15 дневниятъ срокъ за събаряне на кжщитѣ е много кратъкъ.

Не смѣта ли г. кмета, че срокътъ е много малъкъ? Мисля, че този срокъ е недостатъченъ Ние трѣбва да решимъ да се продължи.

Защо и съ каква цель е складиранъ на пазарния площадъ чакълъ. Защо става мѣстенето на готовия чакълъ отъ тамъ на други улици.

Кмета Н. Поповъ. Ще отговоря на едно отъ миналитѣ запитвания на Гачевъ. То е за кланицата. Г да общ. съветници, въпросътъ за кланицата е единъ голѣмъ стопански въпросъ, съ който Варнен. община мжчно ще може може да се справи поне още за една или две години. Че нашата кланица не е въ добро състояние, това е известно. Практически въпроса се слага така: въ състояние ли е общината радикално да го разреши, въ състояние ли е да направи нѣкои подобрения?

Въпросътъ е проучванъ много пжти въ продължение на 2 и пол. години. Назначавахъ нѣколко пжти комисии. Постоянното присжтствие е правило всичко възможно да се държи кланицата въ възможно състояние. Да се разреши радикално въпроса за тя тази кланица, се изискватъ 25 мил. лева, което Варнен. община не може да направи. Да се направи подобрение на кланицата, то е правено. Сега правимъ опитъ да вземемъ една драга отъ държавата. Тогава кланицата ще бжде подобрена и ще бжде въ едно състояние активно.

Д-ръ Владовъ — началникъ на Ветеринарното отдѣление — даде обяснения за състоянието на кланицата. Кланицата е правена преди 20 години. Днесъ положението е по-добро отъ миналата година. Остава едно срѣдство — да се драгира. По тоя начинъ ще може да бжде заздравена за 1—2 години. Въпросътъ за направата на нова кланица е въпросъ отъ голѣмо значение и съвета трѣбва да го реши.

Ав. Гачевъ. Ние трѣбва да направимъ всичко възможно да направимъ пълни подобрения.

Ст. Поповъ. Създаването на една модерна кланица е преди всичко въпросъ, който общинския съветъ трѣбва да разреши. Ние знаемъ, че сж харчени милиони за хубави постройки въ града. Въпросътъ за създаване на една модерна кланица трѣбва да бжде основа на всѣка културна дейность Правя предложение да се назначи една комисия отъ вещи лица, която да провери възможноститѣ за една нова кланица или за подобрение на сегашната.

Кмета Н. Поповъ. Техническа комисия има назначена. Ако общин. съветници пожелаятъ, нека г. Ст. Поповъ да влѣзе въ нея. Азъ съмъ назначавалъ 3 пжти комисии и въ края на краищата всичко се свежда къмъ поправки. И всички ще да дойдатъ до тамъ. Нѣмамъ нищо противъ да се вземе решение да влѣзе въ комисията и г. Ст. Поповъ.

Ав Гачевъ иска сжщата комисия да се намѣси при гарантирането интереситѣ на работницитѣ.

Кмета Н. Поповъ. Който удобрява това предложение, да си вдигне ржката. Меншество.

Назначиха се за членове на комисията общ съветници г-да Ст. Поповъ и Зл. Бръчковъ.

Кмета Н Поповъ. Що се отнася до решението на общ. съветъ по поводъ побоя, нанесенъ на г. Русчевъ, то е своевременно изпълнено.

Авр. Гачевъ. Не съмъ доволенъ отъ отговора. Моля да се съгласите съ мене да вземемъ решение да порицаемъ г. министра, за дето той не се вслушва въ опозиционна Варна.

Сложено на гласуване за предложението гласува само трудовата група.

Кмота Н. Поповъ. По въпроса за осжденитѣ чиновници. Далъ съмъ нареждане да ми се представи списъкъ. И не по желанието на други, а понеже азъ съмъ ги далъ подъ сждъ — ще ги уволня, следъ като видя присждитѣ.

За Пчеларова. — Той е уволненъ въ интереса на службата. Съгласете се съ едно положение, че общ. чиновници има две категории — чиновници назначавани отъ общин съветъ и други отъ кмета. За последнитѣ съвета не може да предписва назначаването и уволнението имъ.

Ст Пешевъ. Кои сж причинитѣ да бжде уволненъ, Той е нуженъ сега, когато се прави ревизия.

Кмета Н Поповъ Азъ съмъ намѣрилъ, че е въ интереса на службата да бжде уволнено това лице. Когато вие ще ревизирате дѣлата ми, вие може да порицаете кмета. Но уволняването и назначаването на чиновници отъ тая категория е мое право.

Що се отнася до събарянето въ ул. „Св. Марина" г. Мирски трѣбва да види на самото мѣсто, какво се събаря и каква нужда има отъ събарянето.

Ние изпълняваме единъ планъ И жителитѣ не сж предупреждавани само за 15 дни. Тия 15 дни се даватъ, следъ като на нѣколко пжти се е отлагало събарането.

Тамъ кждето ние намѣримъ, че наистина е мжчно да се събарятъ кжщи, правимъ всичко възможно да се протака работата. Що се отнася до чакъла. Кой може да го тегли на кантаръ безъ да се разхвърля. И на мѣста се явява нужда отъ пренасянето на чакъла.

За молбата на Мавродиевъ — тя ще се докладва заедно съ другитѣ молби. И ако се види, че искането е уважително, самото п. п. ще му отпусне помощь.

Хр. Мирски. Предлагамъ да се избере една комисия, която да прецени дали е належащо събарането на тия сгради въ срокъ отъ 15 дни.

Кмета Н. Поповъ Лесно е да изберемъ комисия. Но азъ моля, не привеждайте въ прецедентъ всѣко оплакване на отдѣлни лица. Това, което специалната комисия би направила, и техническия представитель е въ състояние да направи.

Ж Желябовъ. Ние водимъ заседанията не съгласно правилника за общинитѣ: има въпроси отъ по дребно естество. За да съкратимъ времето, нека тия които ги повдигатъ, предварително се отнесатъ до пом. кмета. А за да се сложи на разискване единъ въпросъ, който не е поредна точка; трѣбва да се иска да бжде разгледанъ по спешность.

Кмета Н. Поповъ. Които сж за предложението на г. Мирски,